

Kalalehti 4/04

Helsingin Akvaarioseura ry:n tiedotuslehti

Raportit syksyn tapahtumista

Akvaarionäyttely

Akvariets Dag

Seuran 60v. -juhla

Pikkujoulut

HELSINGIN AKVAARIOSEURA RY:N JOHTOKUNTA 2005

Leena Lehtikari, puh 040-774 0008,
puheenjohtaja leenalehtikari@hotmail.com

Tuomas Bergström puh 040 563 6999, tuomas.bergstrom@commit.fi

Kirsi Karhula puh 09-727 5425, 040-537 6927, kirsimk@jippii.fi

Lassi Köppä puh 040-759 650, lassikoppa@lut.fi

Alix Antell puh 040-515 8282, AlixA@myway.com

Tuire Saloranta puh 050-547 8350 (iltaisin), tuire.saloranta@helsinki.fi

Markku Lehikoinen puh 09 874 3986, 050-349 1402, a-molli@sci.fi

Jäsenmaksut:	Aikuiset	16€/vuosi
	Nuoriso (alle 16v.)	10€/vuosi
Liittymismaksut:	Aikuiset	6€
	Nuoriso (alle 16v.)	5€
Perhejäsenet:	liittymismaksu + puolet jäsenmaksusta	
Seuran pankkitili:	234518-4184	
Mainokset lehteen:	Kansi	50€
	Koko sisäsivu	17€
	1/2 sivua sisäsivulla	8€
Jäsenlehden toimitus:	Alix Antell, puh 040-515 8282 aineistot kalalehteen: AlixA@myway.com	
Painopaikka:	Sokonet Oy, Espoo	

Kaikki jäsenlehden juttuja tai kuvia lähettäneet akvaristit ovat mukana seuran logolla varustetun pikee -paidan arvonnassa.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hei

Ja vielä kerran suurkiitokset kaikille, jotka antoivat panoksensa näyttelyjärjestelyihin. Upeasta näyttelystä on tullut runsaasti kiitosta. Runtas 5200 henkilön joukko kävi tutustumassa ja muutamat kiinnostuivat seuratoiminnastakin.

Kului vuosikymmen ennenkuin suunnitelma toteutui, saimme seuraan uuden puheenjohtajan. Kevätkausi alkaa Leena Lehtikarin komennossa 18. tammikuuta tutussa paikassa, luentosali 3, Meilahden sairaala.

Leenalle; Onneksi olkoon, toivon Sinulle monia onnistumisen iloisia hetkiä. Nyt on minun vuoroni siirtyä yleisön joukkoon seuraamaan esitystä.

Hyvää alkavaa vuotta

toivoo
Ari Paronen

TAPAHTUMIA MAAILMALLA

Poecilia Scandinavia

Tanskalaiset akvaarioystävämme lähettivät kutsun Fredrikshavnin lähitölläpidettävään viikonlopputapahtumaan, jossa käsitellään synnyttäviä hammaskarpeja. Tilaisuus pidetään 11.- 13. maaliskuuta 2005, lisätietoja www.poecilia.org

AKVAARIONÄYTTELY KAAPELITEHTAALLA 6.-14.11.04

Teksti: Markku Lehikoinen Kuvat: Ville Kivisalmi

Olisikohan ollut pari vuotta sitten, kun teimme lennokkaan päätöksen. Pidetäänpäs taas näyttely. Perinteet velvoittavat ja niin pois päin. Onhan meillä ollut 40-vuotis juhlanäyttely ja 50-vuotis juhlanäyttely. 40V. Näyttelyn tuotoillahan seura muuten porskuttelee. Nyt kun has täytti pyöreät 60 vuotta, niin mietittiin, että tehdään tästä näyttelystä rehvakkaasti kaikkien aikojen suurin ja kaunein.

Todenteolla homma lähti vauhtiin reilu vuosi sitten, kun kaapelitehtaan puristamohalli varmistui näyttelypaikaksi. Iskuryhmä kävi katsastamassa ja mittailmassa paikat. Yleisluonnos ja pohjapiirros syntyivät kivutta innostuneessa ilmapiirissä. Tärkeimpiä kaloja ja akvaariokokonaisuuksia pyrittiin varmistamaan hyvissä ajoin, piraijatkin hommattiin kasvatukseen samantien. Umpitylsä kala, mutta pakko olla.

Ari hoiteli karttakeppimiehen virkaa, valvoi homman edistymistä, piti yleiskuvan selkeänä, huolehti siitä, ettei mikään pieni, mutta ah niin tärkeä pikkuasia unohtunut. Leena aiheutti pakokauhua nakkilistojensa kanssa. Alix suunnitteli kaikki liput, laput, esitteet, mainokset ja kaiken, mikä liittyi käsitteeseen grafiikka. Liisalta tuli tekstiä niin, että välillä piti ihan jarrutella. Tuire piti rahaliikenteen selvänä ja selkeänä. Minä yritin huolehtia siitä, että kalat, altaat, somisteet, tekniikka ja tekijät kohtaisivat toisensa hedelmällisissä merkeissä.

Kevään kirppuretken yhteydessä kerättiin omenapuuta sen verran, kuin kahteen autoon saatiin tungettua. Puut kuskattiin jonnekin erämaahan kauas pois ihmisten ilmoita. Onkos kukaan kuullut ikinä puhuttavankaan paikasta nimeltä herunen? Puista kasattiin siistejä nippuja, heitettiin järveen ja sidottiin kiinni rantapuihin, onneksi kukaan ei nähnyt. Tarkoitukseen oli hankittu siisti nyörیکیppi, jonka Leena ja Helena sotkivat 10 sekunnissa toivottomaksi syheröksi. Uimareissu oli likellä, kun kehtasin riekkua asiasta. Jossain vaiheessa kaislaryhmäkin ehti käydä keräämässä pakettiautollisen järviruokoa.

Klaukkalassa Arin hallilla pidettiin kahtena iltana kaman kunnostustalokoot. Pestiin ja puleerattiin altaita esittelykuntoon. Pahviryhmä pensselöi, tai oikeastaan harjasi 200 metriä aaltopahvia näyttelyn julkisivuksi. Tulos oli oikein tyylikäs ja sai kiitosta useilta tahoilta. Valaisinryhmä nikkaroi romuista

toimivia lampuja ja hiekkaryhmä pesi säkkikaupalla umpirapaista hiekkaa.

Mari ammattitaitoisena kaislistina pyöräytteli ruokoröykkiöstä näyttelyn somisteeksi lyhteitä, vai mitälie kimppuja. Hienoja jokatapauksessa.

Alan kauppiaille varattiin tilaa messuosastoiksi. Jotkut tiesivät heti, mitä, kuinka paljon ja mihin haluavat, jotkut vatvoivat ja hautoivat viimehetkeen. Viimeisin taisi varmistaa tulonsa avajaisia edeltävänä yönä. Lähes kaikki messuneliöt kuitenkin myytiin ja rahalla katettiin tilan vuokra.

Muutamaa päivää ennen rakentamisen alkua kaapelitehdas järjesti meille hauskan käytännön pilan. "Ette te tänne saa tulla, ei teillä mitään varausta ole". No, onneksi arilla ei mennyt pupu pöksyyn ja tiukan neuvottelun jälkeen selvisi, että onhan meillä sittenkin varaus.

Altaiden noutokeikat olivat luku sinänsä, hupaisia muistoja vanhoille päiville. Yön pimeydessä taskulampun valossa kävimme tonkimassa akvaariotukun takapihan romukasvoja. Rauskuallas, se kaksimetrinen aakeelaakee saatiin selviteltyä kyytiin asti. Mikaelin malaweille tarkoitettu toinen kaksimetrinen, hassun mallinen allas aiheutti rumia sanoja ja hämmästyneitä ilmeitä. Lopulta päätimme, että antaa olla, tyytyköön pienempään, ei ole moottorisahaa ja puskutraktoria. Oli sikäli kiinalaisessa paikassa.

Rakennusvaiheessa kartta oli todellakin tarpeen, muuten ei erottanut käytävää huoltovälistä... Välillä eittämättä ihmetteli miten kaiken saa ikinä valmiiksi.

Jamin kellarista, syöksykierreportaiden takaa piti hakea toistakymmentä allasta, ja taas pilkkopimeässä. Rakennusalan ammattilainen, eikä kunnan pihavaloja, argh. Sakari valon kanssa sovittiin, että pengerkadun puodista

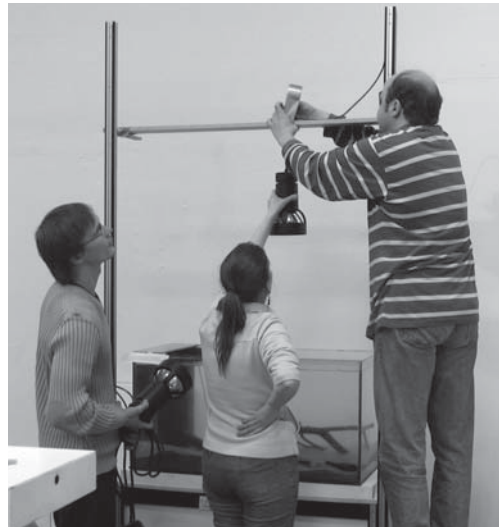
saadaan käydä hakemassa isot altaat jalkoineen piraijoille ja Tuiren kiekoille. Paikanpäällä myyjä ilmoitti, ettei tiedä moisesta mitään, eikä sellaisia altaita ole. Kävimme kuitenkin kaivelemassa takahuonetta, löysimme suunnilleen sopivan kokoiset ja lastasimme kyytiin. Lainasimme vielä imukuppinostimet, joita ilman olisikin ollut hikiset paikat.

Kaikkeen harrastus- ja kerhotoimintaan kuuluu tietysti olennaisena osana, että monetkaan harrastajat eivät halua harrastaa. Etukäteen oli siis tiedossa, että projekti tulee jäämään aktiiviporukan harteille. Osallistujat olivat kuitenkin ripeäotteista ja osaavaa porukkaa. Rakennusryhmä tiesi mitä teki ja hommat hoituivat reippaalla otteella. Vilske ja hyörinä oli ajoittain melkoista kerholaisten laitellessa omia projektejaan ja kauppiaiden pystytellessä osastojaan. Sadun ja Marin komentoääni teki kaikille selväksi missä tarvittiin jeesusteippiä ja vähän ékkié. Viimehetkien muutokset, peruutukset ja akvaarioiden murskaukset aiheuttivat lisävipinää, mutta lopulta kaikille kaloille järjestyi allas ja kaikkiin altaisiin asukkaat.

Liian monta 20-tuntista työpäivää yhteen pötköön aiheutti kaikenlaisia kiintoisia ilmiöitä rakennusporukan korvien välissä. Yhdellä aamuöisellä kamanroudauskeikalla huomasi odottavani vihreää valoa risteyksessä, jossa oli pelkkä kolmio. Ville taisi kertoilla jotain itkunaurukohtauksesta, en valitettavasti nähnyt. Aristakin paljastui uusia yllättäviä luonteenpiirteitä. Uskokaa tai älkää, mutta olin aivan selvästi kuulevinani pari kertaa pientä kireyttä Arin äänensävyissä. Yksi hyvin huolestunut tuli kysymään, että miksi se sanoi niin pahasti. Kaikenkaikkiaan homma kuitenkin sujui hyvässä hengessä, kukaan ei lyönyt ketään, eikä kukaan lähtenyt itkien kotiin. Projektin edistyessä vitsien taso laski ja naurun määrä nousi.

Liian monta 20-tuntista työpäivää yhteen pötköön aiheutti kaikenlaisia kiintoisia ilmiöitä rakennusporukan korvien välissä. Yhdellä aamuöisellä kamanroudauskeikalla huomasi odottavani vihreää valoa risteyksessä, jossa oli pelkkä kolmio. Ville taisi kertoilla jotain itkunaurukohtauksesta, en valitettavasti nähnyt. Aristakin paljastui uusia yllättäviä luonteenpiirteitä. Uskokaa tai älkää, mutta olin aivan selvästi kuulevinani pari kertaa pientä kireyttä Arin äänensävyissä. Yksi hyvin huolestunut tuli kysymään, että miksi se sanoi niin pahasti. Kaikenkaikkiaan homma kuitenkin sujui hyvässä hengessä, kukaan ei lyönyt ketään, eikä kukaan lähtenyt itkien kotiin. Projektin edistyessä vitsien taso laski ja naurun määrä nousi.

Timo Liusvaara sietäisi saada hengenpelastusmitalin erittäin asian-
tuntevasta ja ammattitaitoisesta sähkösuunnitelmasta ja toteutuksesta.

Jeesusteippi oli kaikkien ystävä rakennusvaiheessa. Kaksipuoleisesta serkusta tuli monelle erityisen läheinen etenkin purkuvaiheessa...

Lopultakin näyttely avattiin ja kyllä tungosta riitti välillä niin että oikein sai paikoa töitä.

do oli positiivinen ja voimme olla tyytyväisiä työmme tuloksiin.

Vieraiden viihdykkeeksi olimme suunnitelleet muutaman hupaisan yleisökilpailun. Pikkumuksut saivat etsiä johonkin altaaseen piilotettua merikapteenia, vastauslappujen mukaan olivat nähneet sen hämmästyttävissä paikoissa. Arvaa montako kalaa-kisassa oli 219 kahteen kertaan laskettua neontetraa. Muutamat vastaukset osuivat niin lähelle, että taisivat olla lintuharrastajia. Kaloja voi laskea samalla tekniikalla kuin hanhiparvia. Äänestä kaunein akvaario -kilpailu meni vähän metsään, valitsivat nimittäin minun vuokkokalani. Siniriutan Kimi käytti termiä karsee, oli sitten vähän nolo kun sanoin, että minun on. Kauniit kiitokset kaikille projektiin osallistuneille. Tavoite oli kunnianhimoinen, mutta se saavutettiin. Näyttelyviikot olivat varmasti kaikille osallistuneille elämys, jonka muistaa kauan. Kaikki te onnettomat passiivit, ette tiedä, mitä misasitte. Seuraavalla kerralla sitten kaikki mukaan. Varoitatan täten julkisesti, että tämä ei ollut viimeinen kerta. •

Kauhulla voi ajatella seuraamuksia, jos me amatöörit olisimme omin voimin puuhastelleet sähköjohtoja sinnetänne.

Melkein kaikki saatiinkin ajoissa valmiiksi, pieniä virituksia ja muutamia kaloja lisättiin vielä näyttelyn kuluessa. Kävijöitä oli kohtuullisesti. Hurjimmista tavoitteista jäätettiin, mutta silloin tila olisikin ruuhkautunut umpitukkoon. Nytkin oli ajoittain tiivis tunnelma. Palautteen loppusaldo oli positiivinen ja voimme olla tyytyväisiä työmme tuloksiin.

Kauniit hexat päättivät näyttelykierroksen.

AKVARIETS DAG 2004, HELSINGISSÄ JÄLLEEN

Teksti ja kuvat: Mikael Westerlund

Viime syksynä, kun Akvariets Dag oli Tukholmassa, osallistui siihen Suomesta ennätysasuuri porukka, eli puheenjohtaja Ari Paronen, Jukka Järvi, Leena Lehtikari, Risto Honkanen, Thomas Björkman sekä allekirjoittanut vaimoineni. Ruotsin akvaarioliiton eli SARFin suunnalta oli annettu ymmärtää, että Akvariets Dagin järjestäminen voitaisiin tarjota Suomelle vuonna 2004, ja koska HAS täyttäisi 60 vuotta tämä idea kiinnosti ja oli päätetty lähteä vähän suuremmalla joukolla katsomaan järjestelyjä. Ja päätös syntyi, Akvariets Dag 2004:n järjestäminen annettiin Suomelle ja HAS:lle. Ja Jukka innostui jo heti puhumaan kasaan ohjelmaa ja esitelmänpitäjiä 13.-14.11.2004 Kaapelitehtaalla pidettävään Akvariets Dag:iin.

Tilaisuus on järjestetty pohjoismaissa jo useita kymmeniä kertoja, enimmäkseen Ruotsissa, mutta silloin tällöin myös Tanskassa, Norjassa ja nyt toistamiseen Suomessa. Se on kaksipäiväinen ja ohjelma noudattaa jo perinteistä kaavaa, johon mahtuu kourallinen huippuesitelmiä, Oscars-kerhon pohjoismainen tietokilpailu, (juhla)illallinen sekä akvaarionharrastuksen Oscar-palkinnon jako. Tänä vuonna esitelmiä oli jopa enemmän kuin tavallista, peräti seitsemän. Lisäksi osallistujat pääsivät samalla lipulla katsomaan HAS:n 60 -vuotisjuhlanäyttelyä vie-reisissä tiloissa. Tilaisuuteen oli ilmoittautuneita 89 henkilöä, joista melkein 30 Ruotsista ja 2 Tanskasta. Valitettavasti Baltiasta ei vielä tänä vuonna osallistunut ketään. Saliin mahtui 70 henkilöä, joten aluksi oli ehkä hieman ahdasta. Illalliseen osallistui karkean laskemiseni mukaan noin 80 henkilöä, mitä on pidettävä varsin hyvänä lukumääränä.

Sune Holm esittelee akvaterraario-kokonaisuutta, joka sopisi esimerkiksi killeille.

Lauantaina ensimmäisenä esitelmänpitäjänä oli Sune Holm Ruotsista, joka syyskuussa piti 2-päiväisen FISU 2004-sisustuskurssin Leppävaarassa. Esitelmän otsikkona oli How to make a biotope landscape for your aquarium. Sune on mukaan-satempaava esitelmöitsijä ja hyvien valokuvien avulla hän antoi esimerkkejä, miten akvaarion sisustuksia voi rakentaa luovuuden ja mielikuvituksen avulla.

Saksalaisen akvaariolehden DATZ:in päätoimittaja Rainer Stawikowski piti kaksi esitelmää, joista ensimmäisen otsikkona oli Aquarium observations on several South American cichlid species.

Hän antoi esimerkkejä siitä, miten ryhmiin Heroiinae (esimerkkeinä suvut Heros, Mesonauta ja Uaru) ja Cichlasomatinae (suvut Cichlasoma, Laetacara, Krobia ja Bujurquina) kuuluvat kirjoahvenet lisääntyvät. Lisäksi hän kertoi suvuista Geophagus ja Satanoperca ja miten ne huolehtivat mädistä ja poikasista. Lopuksi hän kertoi Guyanan Mazaruni-joen yläjuoksulta olevista Mazarunia -suvun kääpiökirjoahvenista.

Saksalaisen kasviexpertin Christel Kasselmännin ensimmäisen esitelmän otsikkona oli The ecology of aquarium plants and their culture. Kuulijoiden joukossa oli lukuisia kasviharrastajia, jotka nauttivat rouva Kasselmännin mielenkiintoisesta esitelmästä ja hyvistä valokuvista eri maanosien kasvista. Onhan Christel Kasselmänn jo varsin tuttu suomalaisille akvaarionharrastajille. Sensaatio nro 1 oli hänen suuren akvaariokasvikirjan ilmestyminen, toinen sensaatio oli kirjan ilmestyminen englanninkielisenä, jolloin se saavutti huomattavasti suuremman harrastajakunnan, ja kolmas sensaatio oli varmaan se, että saimme hänet esitelmöimään Akvariets Dag:iin Suomeen.

Lauantain viimeinen esitelmänpitäjä oli professori Kenneth McKaye aiheenaan Malawicichlids. Ken McKaye on käyttäytymistutkija ja hänen

Rainer Stawikowski esitelmoi eteläamerikkalaisista kirjoahvenista.

esitelmänsä teki erityisen mielenkiintoiseksi useat videoleikkeet, missä näytettiin eri kirjoahvenlajien erikoisia ravinnonhankkimiskäyttäytymisiä, mm. miten Nimbochromis venustus esittää kuollutta houkutelakseen

Ken McKaye puhui malawiahvenista ja Suomen WWFn projekteista Malawissa.

saaliskaloja lähellensä. Esitelmänsä lopuksi Ken kertoi Suomen WWF:n projekteista Malawissa, joiden tarkoituksena on suojata ja säilyttää kirjoahvenet luonnossa. Hän kertoi myös, miten me akvaarionharrastajat voimme osaltamme tukea tätä työtä esim. matkustamalla turisteina Malawiin ja katsomaan kirjoahvenia paikan päällä niiden luonnollisessa ympäristössään.

Oscars-kerhon perinteinen pohjoismainen tietokilpailu päätti lauantain varsinaisen ohjelman. Se pidettiin melko myöhään, moni yleisön joukossa oli jo aika väsynyt ja jotkut olivat jo poistuneet, ehkä valmistautuakseen illallisen viettoon. Tänä vuonna sekä Norja että Tanska jättivät osallistumatta kilpailuun, joka siis käytiin Ruotsin joukkueen (Anna Österman, Mattias Grönlund, Ola Åhlander) ja Suomen joukkueen (Liisa Sarakontu, Jouni Jaakkola, Markku Varjo) välillä. Ola Svensson ja allekirjoittanut olimme laatineet kilpailukysymykset, jotka mielestäni olivat melko vaikeita. Mm. kysyttiin, mihin spigginproteiinia käytetään, millä kaloilla on ns. weberinelin ja mitkä monnit ovat suuhautoja. Ruotsin joukkue voitti 29 pisteellä, Suomi sai

Ruotsin joukkue voitti pohjoismaisen tietokilpailun. Kuvassa Anna Österman ja kiertopalkinto.

23,25 pistettä ja hieno kiertopokaali matkusti jälleen Ruotsiin.

Sunnuntaiamuna Sune Holm piti toisen esitelmänsä, Advanced aquascaping with casting technique. Saimme nähdä ja kuulla, miten luonnossa olevista kivistä tai kallioista voi valaa kopioita ja niiden avulla rakentaa hyvän näköisiä akvaariotaustoja. Kyseinen tekniikka on uusi eikä sitä ole aiemmin esitelty akvaarionharrastajille tässä muodossa.

Lähikuva Sune Holmin akvaterraarion taustasta (Kuva: Leena Lehtikari)

Rainer Stawikowski jatkoi otsikolla Rheophilic cichlids (and some other fish) from the rapids of several clearwater rivers in the Brazilian and Guyana highlands. Rainer näytti kuvia ja kertoi koskissa ja virroissa elävistä kirjoahvenista ja useista monnilajeista, tetroista, veitsikaloista ja rauskuista. Kirjoahvenista mainittiin sukujen Crenicichla, Teleocichla, Geophagus ja Retroculus edustajia. Lopuksi Rainer

kertoi myös hieman siitä, miten ympäristön pilaantuminen ja muu ihmisten toiminta leviää ja uhkaa kirjoahventen elinympäristöjä.

Christel Kasselmannin esitelmä New & rare aquarium plants oli sunnuntain viimeinen. Saimme nähdä ja kuulla paljon mielenkiintoista useista kasvilajeista, jotka ovat enemmän tai vähemmän tun-

Christel Kasselmann puhui akvaariokasveista.

temattomia muille kuin alaan vihkiytyneille harrastajille. Christel Kasselmann näytti monta hyvää kuvaa kasveista sekä luonnosta että akvaariossa. Hän oli ainoa esitelmänpitäjä, joka käytti diakuvia, muut olivat jo ottaneet digitekniikan käyttöön. Kun keskustelin tästä hänen kanssaan illallisen yhteydessä, hän perusteli sitä sekä sillä että diat toistaiseksi vielä ovat paremman laatuaisia ja siten sietävät suurennusta paremmin (muut auktoriteetit kuten Ad Konigs ovat kylläkin toista mieltä tästä), että sillä, että niiden kestävyys on parempi. Esimerkkinä tästä hän kertoi käyttäneensä esitelmässään joitakin yli 25 vuotta vanhoja kuvia, mikä ei ehkä olisi mahdollista digikuvien kanssa. No, sen tulevaisuus saa näyttää.

Kaikki esitelmät pidettiin englannin kielellä. Vuonna 1994, kun Akvariets Dag pidettiin edellisen kerran Suomessa, esitelmät pidettiin ruotsiksi tai suomeksi ja tulkattiin toiselle kielelle. Moni yleisössä koki tuolloin tulkkauksen häiritseväenä ja esitelmää pilkkovana. Lisäksi esitelmien sisältö lyheni huomattavasti, kun tulkkaus otti oman suuren osansa käytettävissä olevasta ajasta. Viime kerran kokemuksen perusteella päätettiin tänä vuonna toimia näin.

Esitelmien jälkeen oli vielä kasvihuutokauppa. SARF oli saanut ison laatikollisen hienoja akvaariokasveja, jotka huudatettiin eniten tarjoaville. Sen jälkeen oli aika hyvästellä kaikki vanhat ja uudet ystävät ja jokainen alkoi suunnata kotiinpäin (tai vaihtopehtoisesti näyttelyä purkamaan). Ensi vuoden Akvariets Dag järjestetään Ruotsissa, mutta paikka ja ajankohta on vielä päättämättä.

Parhaat kiitokset kaikille HAS:laisille, jotka myötävaikuttivat todella laadukkaan ja antoisan tapahtuman toteutumiseen. ●

Kasvihuutokaupan meklarina toimi Liisa Sarakontu.

HASIN JUHLAILLALLINEN - GLAMOURIA, PINSSJÄ JA MUKAVAA SEURAA

Teksti: Liisa Sarakontu, Kuva: Mikael Westerlund

Kun täyttää 60 vuotta, asiaa on syytä juhlistaa komealla illallisella kutsuvieraineen. Näin menetteli myös Helsingin Akvaarioseura, kun kuusikymppiä tuli täyteen. Seuran oma väki ja Akvariets Dagin ulkomaiset vieraat kokoontuivat ruoholahtelaiseen ravintola Faroon lauantaina 13.11. Paikka oli mukavan lähellä Kaapelitehdasta, jossa päivän luennot oli pidetty ja jossa myös juhlanäyttely oli.

Ruotsalaiset istuivat omissa pöydissään ja muut pöytäkunnat koostuivat pääosin vakiintuneista kaveriporukoista, joten jokainen selvisi paikan päällä omalla äidinkielellään. Saksalaiset luennoitsijatkin löysivät

saksankielentaitoista pöytäseuraa, vaikka heiltä juttu olisi tarvittaessa luistanut myös englanniksi.

Illan viralliseen ohjelmaan kuuluivat perinteiset puheet ja lahjukset. Juhlakalua, eli seuraa, edusti eroava puheenjohtajamme Ari Paronen, ja tervehdyksensä eläkeikää

Ari Paronen saa kunniajäsenen diplomin. Onnittelemassa vasemmalta Tuomas Bergström, Tuire Saloranta, Alix Antell ja Leena Lehtikari.

lähestyvälle seuralle toivat niin ruotsalaiset kuin kotimaisetkin akvaarioseurat. Monet näistä kartuttivat seuran kirjastoa kiinnostavilla uusilla akvaariokirjoilla - juhlaan osallistumattomien kannattaakin vilkaista seuran

kirjastoluettelo kunhan se ehditään päivittää. Kunniamerkkejäkin jaettiin taas suurten vuosijuhlien tapaan. HASin ”pinssikerho” karttui tällä kertaa kahdella jäsenellä: Pertti Rassi sai punaisen ja Liisa Sarakontu vihreän ansiomerkin. Yhtenä ohjelmanumerona juhlassa oli myös Ruotsin akvaarioliiton komeiden viljelypokaalien jakaminen ne ansainneille akvaariokalojen kasvattajille.

Kun ruoka oli syöty ja virallinen ohjelma päättynyt, porukka seilasi pöydästä toiseen seurustelemassa. Tarinaa riitti niin akvaarionäyttelyyn liittyvistä kommelluksista, mainioista luennoista ja paikallapidettyjen juhlapuheittenkin hupaisista käänteistä. Monen paikallaolijan ruotsin- ja jopa saksankielen taito parani hämmästyttävästi parin olusen jälkeen, joten vieraillammekin riitti juttuseuraa.

Illan päätti drag queen Jukka Kurosen show. Kaveri oli taatusti kaupungin vikkelin vaatteiden vaihtaja, ja hän esitti taustanauhan säästykseällä huikean kavalkadin tv-sarjoista, iskelmätähtösistä ja muistakin julkisuuden hahmoista. Valtaosa esitettävistä hahmoista oli kotimaisia, joten parhaat palat taisivat mennä vähän ohi vierailtamme. Krisse muuttui hetkessä Tina Turneriksi, josta kuoriutui Katri Helena, jonka tilalla olikin yhden säkeistön jälkeen Paula Koivuniemi, minkä jälkeen vierailtiin Heikoimmassa lenkissä ja lopulta päädyttiin Idols-sankareihin!

Tämän esityksen jälkeen alkoi olla aika siirtyä hotelliin tai kotiin, sillä seuraavan aamun huippuluentoille selviäminen vaati tarpeeksi aikais- ta herätystä. Ja osan porukasta piti ehtiä avaamaan akvaarionäyttelykin vielä viimeiseksi päiväksi. ●

AKVAARION OSKARI

Akvaarion Oskari jaettiin tänä vuonna Helsingissä Akvariets Dag-tapahtuman yhteydessä. Sen saaja on ansioitunut pitkän linjan harrastaja, joka tunnetaan hyvin pohjoismaissa. Ruotsin Akvaarioliitto oli valinnut Mikael Westerlundin ansiomerkin saajaksi. Vuosikymmeniä kestänyt aktiivinen harrastustoiminta ei ole jäänyt huomaamatta. Onneksi Olkoon Mikael.

Toivoo: Helsingin Akvaarioseura ry.

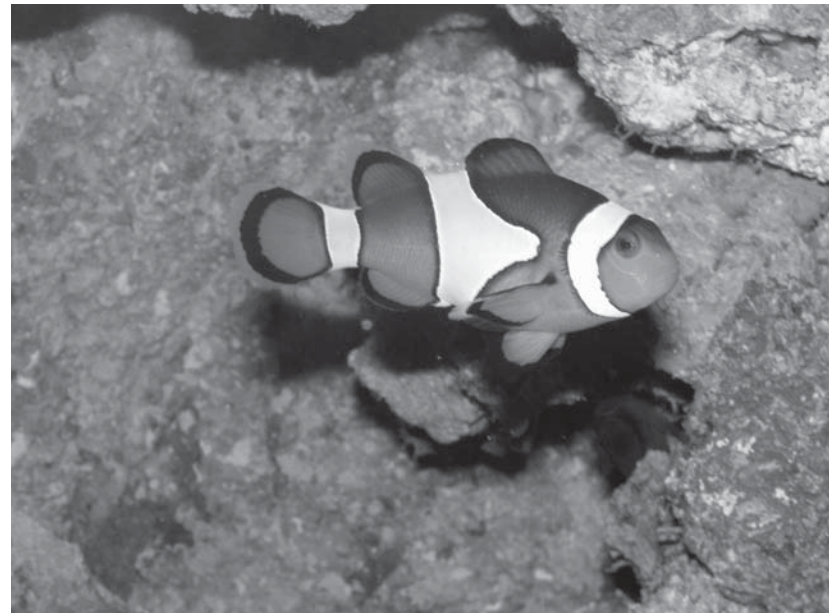
NUMEROA JA TILASTOA AKVAARIONÄYTTELYSTÄ

Teksti: Tuire Saloranta Kuva: Pasi Kivimäki

Helsingin Akvaarioseura järjesti marraskuussa Suomen kaikkien aikojen suurimman akvaarionäyttelyn, kun lasketaan esillä olleiden altaiden määrää. Takavuosien 25000 kävijämäärästä tosin tällä kertaa jäätiin, mutta kävi näyttelyssä silti ihmisiä yli 5000. Näytteillä oli 77-78 allasta, joissa oli yhteensä 16500 litraa vettä. Lajeja oli esillä 124 kappaletta. Varsin onnistunut ja laaja näyttely siis kaiken kaikkiaan jo lukujenkin valossa.

Näyttelyssä oli 3 kilpailua, jotka saivat kiittävän hyvän osanoton. Tai no en minä sitä kiittänyt laskeskellessani noita vastauslappumääriä olohuoneeni lattialla. Kauneinta akvaariota äänesti n. 460 ihmistä, neontetra-arvauskisa oli ehdottomasti suosituin arviolta tuhannella osallistujallaan (juu, myönnetään, en laskenut...) ja merikapteeniakin etsi parisataa ihmistä.

Kaunein akvaario -kilpailu oli varsin tasaväkinen ja voittajaksi kiri varsinainen yllättäjäallas takavasemmalta. Sen sisustaja kuvasi suoritus- taan näin: ” Silloin klo 2.30 huomasin, että tuolle altaalle ei ollut vielä tehty mitään. Otin kivet ja kamat ja heitin ne altaaseen ja kalat perään. Vei noin viisi minuuttia. Allaskin oli laitettu kalkkinen takalasi eteen, eikä sitä saatu putsattua ennen kuin viikon puolivälissä.” Joko arvaatte?

Voittaja- allas on Al- las nro 60, Markun (Le- hikoinen) ra- kentama hie- no meriallas, jossa oli... yl- lätys, yllätys, nemokaloja. Mistäkö yleis- sön suosio? Ääniä 78 kpl.

1. sija allas nro 60	Vuokkokalat	ääniä 78 kpl
2. sija allas nro 1	Maisun kasviallas	ääniä 64 kpl
3. sija allas nro 51	Maisun nanoriutta	ääniä 62 kpl
4. sija allas nro 47	Lasimonnit	ääniä 46 kpl
5. sija allas nro 35	Leenan Amazon	ääniä 43 kpl
6. sija allas nro 46	Telkkari-akvaario	ääniä 31 kpl
7. sija allas nro 21	8-pallot	ääniä 27 kpl
8. sija allas nro 36	Tuiren kiekot	ääniä 27 kpl
9. sija allas nro 50	Rauskut	ääniä 21 kpl
10. sija allas nro 72	Alixin jenkkihirvitys	ääniä 20 kpl

Kauneinta allasta äänestäneiden kesken arvottiin 2 lahjakorttia Myrmanin Faunattareen. Kauneimman altaan sisustaja sai kirjapalkinnon (nimen voitte kysäistä Markulta). Kalojen määrää veikkaamaan innostui siis suuri joukko ihmisiä, oikeaa vastausta ei kuitenkaan osallistujien suuresta määrästä huolimatta löytynyt yhdestäkään vastauskupongista. 10 ihmistä arvasi yhden kalan päähän oikeasta vastauksesta, joka oli 219 kpl. Näiden 10 hengen kesken arvottiin myös kaksi lahjakorttia Myrmanin Faunattareen.

Merikapteeni löytyi altaasta nro 2, eli Marin suuresta lippulehtikalaltaasta. Arvonnassa onnekkain oli Niklas Vickholm Vantaalta. Hän voitti pääpalkinnon, pehmohain. Pienet pehmokalut voittivat arvonnassa Milla Hammar-Staf Espoosta, Reetta Kuronen Helsingistä, Rasmus Slunga Helsingistä, Crisme Katilainen Helsingistä ja Ronja Talala Porvoosta.

Onnea kaikille voittaneille!

Kiitoksia vielä kerran kaikille osallistuneille omasta ja koko hallituksen puolesta! Porukan kesken oli hyvä yhteishenki ja tekemisen meininki. Eipä sitä muuten olisi jaksanut tuntikausia puurtaakaan. Ehkä uudelleen 10 vuoden kuluttua?

Onnekasta Uutta Vuotta!

Tuire Saloranta

Rahastonhoitaja ja siis numeronikkari...

SEURAN PIKKUJOULUT SEA LIFESSÄ 30.11.2004

Teksti ja kuvat: Pasi Kivimäki

Meitä oli kokoontunut noin 30 jäsentä Sealifiin pikkujoulujen ja vuosikokouksen merkeissä. Ensin Jouni kierrätti meitä näyttelyssä hieman yli kaksi tuntia. Saimme kuulla vanhaa ja uutta merimaailmasta.

Pääsimme kurkistamaan myös kulissien takapuolelle parin huoltokäytävän verran. Ihmettelimme yleisestä vesikierrosta väliaikaisesti poistetun altaan tekniikkaa. Merihevosille oli rakennettu pieni osasto pysyvän näyttelyn puolelle. Meduusoista ja makrilleistä Jounilla oli paljon kerrottavaa. Vaihtuvaan näyttelyyn on tuotu todella pieniä ja isoja rapuja.

Näyttelykierroksen jälkeen siirruimme ravintola Papukaijaan pitämään vuosikokousta. Kokonaisuudessaan kokous kesti noin 13 min.

Läpikäytiin talous ja toimintakertomus. Johtokunnasta erovuorossa olivat Kati Laine, Leena Lehtikari ja Markku Lehikoinen. Leena Lehtikari valittiin uudeksi puheenjohtajaksi. Ari Paronen päätti näin jo pitkäksi venyneen puheenjohtaja uransa. Johtokunnan uusiksi jäseniksi valittiin

Lassi Köppä ja Alix Antell.

Sitten alkoi se varsinainen pikkujoulun vietto. Puuroa oli paljon, muttei ehkä aivan riittävästi. Glögi oli hyvää erikoisine mausteineen. Aterioinnin lomassa näimme valokuvashown näyttelyn rakentamisesta purkuun. Jokavuotisessa tietokilpailussa kyseltiin näyttelyssä muodostuneita tilastotietoja. Lopuksi tilaisuus repsahti toivotusti vapaan seurustelun puolelle. Itse lähdin klo 22.10 ja paikalle jäi vielä kourallinen ihmisiä kuuntelemaan Jounin mielenkiintoisia tarinoita. Monelta lienee ravintolan henkilökunta heittänyt nämäkin pihalle? ●

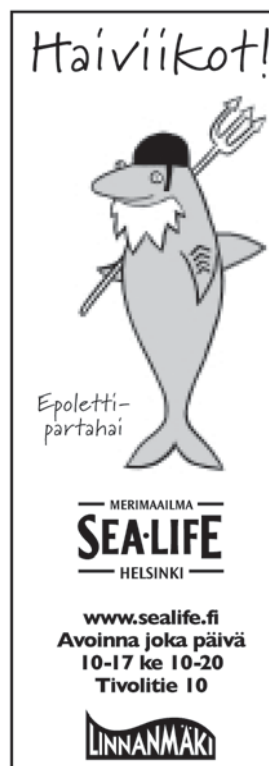
Näyttelyn jälkipyykkiä

Multa jäi näyttelyyn loisteputkivalaisin (15w), Jan Kuparinen. Ken tunnistaa? (Nimilappu oli)

Ruskea kaksoisloisteputkivalaisin pituus 150 cm, kenen omaisuutta?

Kuka tunnustaa olevan "SE" Pertti, joka ei ole saannut lämmittimiään (4 kpl)?

Yhteydenotot:
ari.paronen@kolumbus.fi

Alennus Sea Life -yleisöakvaarion vuosilipusta

Has:n jäsenet saavat Sea Life:n vuosilipun hintaan 30 €. Vuosilipun normaalihinta on 38€. Kertäkäynnin hinta on 10€, joten vuosilippu maksaa itsensä takaisin jo kolmen käynnin jälkeen. Alennuslippua voi tiedustella lipunmyyntikassalta. Muista ottaa mukaan jäsenkirjasi todisteeksi HAS:n jäsenyydestä.

Myydään

5-osainen valkoinen jatkojohto, pituus n.4 metriä.
Hinta 2,50 €/kpl

Muutamia kappaleita vielä jäljellä, sitovia ennakkovarauksia vastaan voin tuoda kuukausikokoukseen. Edellyttäen, että tavaraa vielä jäljellä. Ostajat varatkaa tasaraha.

Yhteydenotot:
ari.paronen@kolumbus.fi

Palautusosoite:
Tuire Saloranta
Arentinkuja 1 E 332
00410 Helsinki

2

HELSINGIN AKVAARIOSEURAN TULEVIA TAPAHTUMIA

Kuukausikokoukset pidetään kuukauden kolmantena **tiistaina kello 18.00**. Pitopaikkana on Helsingin yliopistollinen keskussairaala (HYKS), Haartmaninkatu 4, Helsinki. Kokouspaikka on luentosalisiivessä. Pää-ovesta sisään, aulan läpi ja oikealle kahvion ohi käytävää pitkin.

18.1. Ari Paronen; Keski-Amerikka ja Panaman ahvenet

15.2. Esitelmän aihe avoin.

15.3. Mika Jalava ja Sanna Hagelberg; Palkokalat

19.4. Pertti Rassi; Nuoliaiset

18.5. Toiminnallinen retkipäivä, kohde ilmoitetaan myöhemmin.

Jäsenlehti ilmestyy helmi-, touko-, syys- ja joulukuussa. Lehden tarkoitus on lisätä yhteistyötä akvaarioharrastajien keskuudessa. Aineisto lehteen on toimitettava viimeistään viikkoa ennen ilmestymiskuukauden alkua.